

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ἘΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΝΕΦΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΙΖΟΝΤΑ

Τὸ νὰ ἐπιχειρήσωμεν ν' ἀποδείξωμεν ὅτι οἱ Ἕλληνες πρῶτοι κατέλαβον τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ὅτι πρώτη ἐκδήλωσις τῆς κακῆς πίστεως τῶν Βουλγάρων ἦτο ἡ δολιχοδρομία τοῦ περιπύστου Θεοδωρῶφ, τοῦ ἀποσπασθέντος τοῦ κέντρου τῆς πολεμικῆς δράσεως τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ, ἵνα σπεύσῃ πρὸς κατάληψιν τῆς Θεσσαλονίκης, θὰ ἦτο ὡς ἐὰν ἐπεχειροῦμεν νὰ φέρωμεν γλαῦκα εἰς Ἀθήνας. Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ δέον νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν παντὸς Ἕλληνοῦ κατὰ τὸ στάδιον τῶν περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεων εἶναι ὅτι δὲν πρέπει νὰ δείξωμεν τὴν ἀγαθοπιστίαν ἣν, κατὰ πάντα τὰ διδόμενα, ἐδείξαμεν ἐν τῷ καταρτισμῷ τῶν περὶ κοινῆς ἐνεργείας συνθηκῶν, διότι τότε ἡ ἐσχάτη πλάνη ἔσεται χείρων τῆς πρώτης.

Ὅτε, ἐνθουσιῶν ὀλόκληρος ὁ κόσμος ἐπὶ τῇ κοινῇ κατὰ τῆς Τουρκίας δράσει τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, μόνον ἰαχὰς θριάμβου ἐξέφερε, ὀλόκληρος δ' ὁ Ἕλληνικὸς τύπος ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον μίαν καὶ μόνην ἐτόνιζεν ἐπωδὸν «Πᾶν ὅτι αὐτὸς ἔπραξε καλῶς ἢ πεπραγμένον» μία μόνη μικρὰ ἐπαρχιακὴ ἐφημερὶς, ἄσημος τὸ δέμας, μαχητῆς ὅμως τὴν διάνοιαν, ἡ «Κραυγὴ τῶν Πατρῶν», ἀπετέλεσε, δυσάρεστον πάντως διὰ τὸν Ἕλληνικὸν σωβινισμόν παραφωνίαν, ἀλλὰ παραφωνίαν στηριζομένην εἰς ἱστορικὰ γεγονότα καὶ προέλεγεν, ὅτι θὰ παράσχωμεν τὴν μεγίστην συμβολὴν εἰς ἔκβασιν τοῦ ἐπιχειρουμένου ἀγῶνος, μετὰ τὸ πέρας οὔτινος καὶ μόνον θ' ἀντελαμβάνομεθα ὅτι ὑπέστημεν τὸ κατὰ τὸν Ρωσοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1877 πάθημα τῆς Ρουμανίας, ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν Βουλγάρων καὶ βλάβῃ τῶν ἰδίων ἡμῶν δικαίων.

Παρ' ὄλην τὴν ἐπιφυλακτικότητά ἣν πολλοὶ, πλείστοι λόγοι, ἐπέβαλον ἡμῖν — καὶ ἦν συνιστῶντες μικροῦ δεῖν ἐλιθοβολοῦμεθα — καὶ παρ' ὄλην τὴν πεποίθησιν ἣν ἔχομεν ἐπὶ τὰς κρίσεις τοῦ ἀρθρογράφου τῆς «Κραυγῆς», τοῦ κ. Μ. Σακελλαρίου, ὁ γενικὸς σωβινισμὸς ἐπέδρασε φαίνεται σοβαρῶς καὶ ἐφ' ἡμῶν καὶ τὰ συμπεράσματα τοῦ κ. Σακελλαρίου ἐχαρακτηρίσαμεν ὡς συνέπειαν τῆς ὀξύτητος τοῦ μακροῦ ἀντισλαβικοῦ ἀγῶνος του. Ἀτυχῶς τὰ γεγονότα, ῥάγδην ἐπεληθόντα, ἐκείνους μὲν πληρέστατα ἐδικαίωσαν, ἡμᾶς δ' ἐξήγαγον δικαίως καὶ ἄλλως τε πλάνης καὶ ἤδη αἱ Βουλγαρικαὶ σκέψεις, ἀδρῶς ἐξωτερι-

κευόμεναι, ἐμποιοῦσι κατάπληξιν εἰς ὄλον τὸ Ἕλληνικόν, ὅπερ βλέπει ὅτι ἐκλήθη εἰς θυσίας, διήλθε δοκιμασίαν ἐξ ἧς ἄδηλον ἂν καὶ πότε θ' ἀνακύψῃ, μόνον χάριν τοῦ Σλαβισμού, μόνον χάριν τῆς Βουλγαρίας.

Εὐτυχῶς φρονοῦμεν ὅτι εὐρισκόμεθα ἐτι ἐν καιρῷ καὶ ὅτι δὲν ἀπώλετο πᾶσα ἐλπίς, ἂν δεξιῶς διαχειρισθῶμεν τὸ ζήτημα διπλωματικῶς. Ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς, στερωθῶς τῶν δικαίων αὐτοῦ ἐχόμενος, δὲν ὀρρωδεῖ πρὸ θυσιῶν, προκειμένου νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ δίκαιά του καὶ τὰς ἐλπίδας του περὶ τῆς τελικῆς ἐθνικῆς του ἐνότητος καὶ εἶναι ἔτοιμος νὰ ἐνισχύσῃ ἐκείνους οἵτινες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀκάμπτως θὰ βαδίσωσι. Ὁ Ἕλληνισμὸς διατηρεῖ ἀκμαίας καὶ ἀκεραίας τὰς πολεμικὰς του δυνάμεις, ὅπως συνεχίσῃ ἀγῶνα τόσον αἰσίως ἀρξάμενον.

Ἄν οἱ καμψθέντες ὑπὸ τῶν θυσιῶν καὶ ἀποκατεργήσαντες πρὶν ἢ ὁ ἀγὼν περανθῇ ἀξιοῦσιν ἤδη νὰ σφετερισθῶσι τοὺς καρποὺς τῶν νικῶν τοῦ Ἕλληνισμοῦ διὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς παραδόσεως χωρῶν ἀκραιφνῶς Ἕλληνικῶν, βεβαίως ἡμεῖς οἱ ἀγαγόντες νικηφόρος εἰς πέρας τὸ πολεμικὸν μας ἔργον, οὐδεμίαν αἰσθανόμεθα διάθεσιν ν' ἀπεμπολήσωμεν προαιώνια δίκαια ν' ἀποξενώσωμεν ἡμῶν ὁμογενεῖς πληθυσμοὺς καὶ χώρας Ἕλληνικὰς, ἀλλὰ θὰ τὰς διαμφισβητήσωμεν ἐν ἀνάγκῃ ἐνόπλιον χεῖρὶ καὶ κατ' ἐχθρῶν καὶ κατὰ φίλων.

Τοῦτο ὀφείλομεν νὰ διακηρύξωμεν κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς καὶ νὰ τοῖς δηλώσωμεν ὅτι ἀπηυδῆσαμεν βιοῦντες ἐντὸς τῶν ἀσφυκτικῶν ὁρίων ἐντὸς τῶν ὁποίων ἀκαρδὸς διπλωματία μᾶς κατεδίκασε, διαρκῶς σπαρασσόμενοι ἀπὸ τὰς διχονοίας καὶ τὰς διαιρέσεις καὶ διαρκῶς καμπτόμενοι ὑπὸ τὸ βάρος δυσαναλόγων θυσιῶν πρὸς ἐπιτέλειαν τῆς ἱστορικῆς ἀποστολῆς μας.

Ἐχομεν καὶ ἡμεῖς, ὡς λαὸς, δικαίωμα νὰ καθέξωμεν θέσιν τινα ὑπὸ τὸν ἥλιον, ἀλλ' ἂν τὸ δικαίωμα τοῦτο μᾶς ἀμφισβητῆται, προτιμώτερον νὰ πέσωμεν ἐνδόξως μὲ τὰ ὄπλα ἐν τῇ χεῖρὶ εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, ἐν μέσῳ τῆς ἀστραπῆς καὶ τοῦ κεραυνοῦ τῶν τηλεβόλων, ἀντὶ νὰ σβεσθῶμεν ἀδόξως θύματα βραδέως μαρασμοῦ καὶ ἀτροφίας.

Ἡ ἢ ἐνότης τῆς φυλῆς καὶ ἢ ἀπόκτησις τῶν ἀπαρραγῶτων δικαίων μας ἢ θάνατος ἐνδοξός, ἔστω τὸ σύνθημά μας καὶ ὁ Θεὸς βοηθός.

ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

Πρὸς λοξὴν ἤρξατο ἐκτρεπομένη ἡ κοινὴ γνώμη ὁδόν, ὡς ἐκ τῆς ἤμιστα ἀρμοζομένης πρὸς τὴν καλὴν πίστιν ἐκδηλώσεως τοῦ μετὰ βουλιμίας στρεφομένου πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην Βουλγαρικοῦ σωβινισμοῦ καὶ ἀνεβίωσαν αὐθις οἱ παλαιοὶ ἔρωτες πρὸς τοὺς δίσκους τῆς ἐπαιτείας, πολλοὶ δ' εἰσὶν οἱ πρὸς πάντα τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος διερευνῶντες, ἵνα ἀνακαλύψωσι τοὺς ἰσχυροὺς ἐφ' ὧν τὴν εὐνοίαν δύναται νὰ ἐλπίσῃ ὁ Ἕλληνισμὸς, ἀφοῦ, κατ' αὐτοὺς, οἱ μόνον φυσικοὶ τοῦ Ἕλληνισμοῦ προστάται συνδέονται διὰ τῶν ἀρρήκτων δεσμῶν τῆς τριπλῆς συνεννοήσεως πρὸς τὸν ἀμείλικτον τοῦ Ἕλληνισμοῦ ἐχθρὸν, τὸν Σλαβισμόν.

Θὰ ἐπεθυμοῦμεν ἐμμένουσαν τὴν κοινὴν γνώμην εἰς τὸ νεώτερον δόγμα, τὸ μόλις τὸν βίον τῶν ῥόδων ζῆσαν παρ' ἡμῖν, τὸ δόγμα, ὅτι ὁ Ἕλληνισμὸς μόνον ἐπὶ τῶν ἰδίων αὐτοῦ δυνάμεων ὀφείλει νὰ ἐλπίζῃ, διότι μόνον οἱ ἐπὶ τὰς ἰδίας δυνάμεις πεποιθότες λαοὶ προάγονται καὶ μεγαλοουργοῦσι. Ἀφοῦ ὅμως κακὴ μοῖρα καὶ πάλιν τίθεται ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ ζήτημα τοῦ πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς προσανατολισμοῦ ἡμῶν, δὲν βλέπομεν τὸν λόγον δι' ὃν πρέπει ὁ Ἕλληνισμὸς νὰ διαβλέπῃ ἐχθρὸν εἰς τὸν σύνδεσμον ἀκριβῶς ἐκείνον ὅστις τῷ ἐδημιούργησε πατρίδα ἐλευθέραν καὶ νὰ προσανατολιζῆται πρὸς τὸν παγγερμανισμόν, ὅστις ἐξ ἴσου πρὸς τὸν πανσλαβισμόν θεωρεῖ ἐχθρὸν καὶ τὸν Ἕλληνισμόν, ὃν ἐκ παντὸς τρόπου πειράται νὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, δεῖγμα δὲ τῶν ἐνεργειῶν του ἔχομεν πρόσφατον, τὸν ἀτυχῆ μας πόλεμον τοῦ 1897 καὶ τὰς βλαβείας του συνεπειάς.

Βεβαίως οἱ Σλαῦοι δὲν μᾶς ἀνέχονται καὶ, ἂν ἠδύναντο νὰ διαγράψωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ χάρτου ὡς ἔθνος, εὐχαρίστως θὰ τὸ ἐπραττον, καιροσκοποῦντες ὅμως καὶ ὄμφακας τὰ πανσλαβιστικὰ τῶν ὄνειρα θεωροῦντες τὸ γε νῦν, ἐπιδιώκουσι τὴν σύμπραξίν μας, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ χωρήσωμεν ἐν ἐπὶ τὰ πρόσω πρὸς τὸν κοινὸν σκοπὸν βῆμα, ἐξαγοραζόμενοι δ' ὡς εἰώθησι τὸν καιρὸν, θὰ παραδοκῶσι τὰς εὐθέτους πρὸς ἐπίτευξιν τῶν φιλοδόξων βλέψεων τῶν περιστάσεις.

Κατὰ τι ἄρα θὰ ὀφείλει τὸν ἀγῶνα τῶν Ρωσικῶν βλέψεων ἢ εἰς βάρος τοῦ Ἕλληνισμοῦ ἐνίσχυσις τῆς ἐξίσου πρὸς τὸν Παγγερμανισμόν καὶ τὸν Πανσλαβισμόν, χάριν τῶν ἰδίων συμφερόντων, ἐρωτοτροπούσης Βουλγαρίας, καὶ κατὰ τι θὰ ἐμείου τὴν δύναμιν τοῦ Ρωσικοῦ ἔργου ἢ κατὰ τὰ φυσικὰ αὐτοῦ ὄρια ἀνάπτυξιν τοῦ Ἕλληνισμοῦ, ὅστις κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετηρίδα ἐπὶ τοσοῦτον ἐξυπηρέτησε τὰ Ρωσικὰ συμφέροντα, ὥστε νὰ θεωρηθῆται ὡς Ρωσικὸν κυβερνεῖον ἢ ἐλευθέρα

“ΤΟ ΒΗΜΑ”

“Οροι Συνδρομών

Table with 3 columns: Location, Duration, Price. Includes entries for Athens, Greece, and Foreign.

Πάσαι εν γένει αι καταχωρίσεις ητοι. Διατριβαί, Αγγελίαι, Δικαστικά κλπ. ενεργούνται κατ' αποκοπήν.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ασμένως δλόκληρον τὸ ὑπουργικὸν ἔγγραφον δι' οὗ ἐγνώσθη τῷ Θεοφιλεστάτῳ Ἐπισκόπῳ ἡμῶν, ὅτι ἐνηργήθησαν τὰ δέοντα, ὅπως δλόκληρον τὸ μηνιαῖον αὐτοῦ ἐπίδομα ἀποστέλληται εἰς τὴν ἐνταῦθα ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν ἐπιστράτων ἐπιτροπὴν ἄνευ οὐδενὸς σχολίου, διότι ὅπου τὰ πράγματα ἀλλοῦσι τὰ σχόλια περιτεύουσι.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Νοεμβρίου 1912.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἀριθ. πρωτ. 27253. Διεκ. 29772.

Πρὸς

τὸν Σ. Ἐπίσκοπον Σύρου, Τήνου καὶ Ἄνδρου καὶ Ἀθανάσιον.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3626 τοῦ παρόντος μηνὸς ὑμετέρου ἐγγράφου γνωστοποιούμεν ὑμῖν ὅτι, λαθόντες γινώσκιν τῆς παραχωρήσεως ὀλοκλήρου τοῦ μηνιαίου ὑμῶν ἐπιδόματος ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων, διεδιδάσαμεν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου τὴν ὑμετέραν ἐπιθυμίαν, περὶ ἀποστολῆς αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτόθι ἀρμοδίαν ἐπὶ τῶν ἐράνων Ἐπιτροπὴν διὰ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἐπὶ τῇ πράξει ταύτῃ καθήκον ἡγοῦμεθα ἵνα συγχαρῶμεν τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα καὶ ἐκφράσωμεν αὐτῇ τὴν ἡμετέραν Ἐυαρέσκειαν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Ἐπισημειώσεις

Ἀριθ. 14,835.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥ

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἐρμουπόλεως Ἰωάννης Β. Μπεκιαρέλης

Λαθὼν ὑπ' ὄψει 1) τὴν ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1912 πρᾶξιν τοῦ Εἰσηγητοῦ τῆς πτωχεύσεως τῆς ἐνταῦθα ἐμπορικῆς ἐταιρίας «Ἀδελφοὶ Μπενᾶ καὶ Σα», ἐγκρίνουσαν, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ δριστικοῦ αὐτῆς συνδίκου Α. Βαλμάδη, τὴν διὰ πλειστηριασμοῦ ἐκποίησιν τῆς ἐν τῇ πόλει καὶ τῷ Δήμῳ Ἐρμουπόλεως καὶ ἐπὶ τῆς αὐτόθι πλατείας τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου «Ἀπόλλων» κειμένης μεγάλης ἀποθήκης τῆς πτωχεύσεως καὶ τῶν παρακολουθημάτων αὐτῆς. Τὸ ἀκίνητον τοῦτο ἀποτελεῖται Α') Ἐκ τοῦ κυρίου κτήματος, ἦτοι ἐξ οἰκοδομήματος ἰσογείου μὲν ἐκ τῆς εἰρημένης πλατείας, διωρόφου δὲ πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς παρόδου ταύτης δυτικομεσημβρινὴν πλευρὰν αὐτοῦ, διαιρουμένου ἐν μὲν τῇ ἄνω ὀροφῇ, εἰς δύο διαμερίσματα, ὧν τὸ ἐν, τὸ μεγαλύτερον, ἀποτελεῖ τὴν κυρίως ἀποθήκην, ἔχει καὶ ἰδιαίτερον καθ' ὅλας εἰς ὠστερικᾶς πλευρὰς τοῦ ἀνώγειον κηκλιδωμένον χώρισμα (πατάριον) πρὸς τοποθέτησιν ἐμπορευμάτων, τὸ δὲ ἕτερον χρησιμεύει ὡς γραφεῖον· ἐν δὲ τῇ κάτω ὀροφῇ, συνεχομένη τῇ ἄνω διὰ κλίμακος, εἰς ἐν διαμέρισμα καταλαμβάνον τὸ ἐν τρίτον σχεδὸν τοῦ ὅλου τῆς ἀνωγείου ὀροφῆς, χρησιμεῖον καὶ τοῦτο ὡς ἀποθήκη. Κατέχει δὲ ἡ οἰκοδομή, ἦτοι ἡ ἀποθήκη,

ἔκτασιν μέτρων □ 300. Β') ἐκ τῶν παραρτημάτων ἢ παρακολουθημάτων αὐτοῦ, ἦτοι 1) πρὸς μὲν τὴν δυτικὴν πλευρὰν, αὐλῆς περιτοιχισμένης, ἐκτάσεως μέτρων μήκους μὲν 5,00, πλάτους δὲ 1,50)σο περίπου, ἦτοι μέτρων □ 7,50)σο, 2) πρὸς δὲ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν α') κενοῦ τριγωνοειδοῦς γηπέδου περιτοιχισμένου, ἔξωθι τῆς αὐλῆς ταύτης καὶ συνεχομένου αὐτῇ, ἐκτάσεως μήκους μὲν πρὸς τὴν πάροδον μέτρων 8,70)σο ἐμβαδοῦ δὲ ἐν ὅλῳ μέτρων □ 27,70)σο περίπου, ὀριζομένου μὲ ταύτην, μὲ τὸ μεσημβρινὸν τεῖχος τῆς οἰκίας Δ. Ντελοπούλου, τὴν δημοσίαν πάροδον καὶ τὸ ἀμέσως ἐπόμενον γηπέδον καὶ β') κενοῦ γηπέδου περιφράκτου διὰ κηκλιδῶν σιδηρῶν, ἐκτάσεως καὶ τούτου μέτρων μήκους μὲν 14,20)σο, ἐμβαδοῦ δὲ μέτρων □ 107,30)σο ἐν ᾧ δένδρα. Ὀρίζεται δὲ τὸ ὅλον ἀκίνητον ἀπὸ ἀνατολῶν μὲ τὴν πλατείαν Θεάτρου «Ἀπόλλων», ἀπὸ ἀρκτου καὶ μεσημβρίας μὲ τὰς ταύτης παρόδους, ἀγούσας τὴν μὲν πρὸς τὸ δημοτικὸν ὠρολόγιον καὶ τὴν πλατείαν Μεταμορφώσεως, τὴν δὲ πρὸς τὴν πλατείαν Μιαούλη καὶ ἀπὸ δυσιῶν καὶ ἐν μέρει ἀπὸ ἀρκτου (τὸ τριγωνοειδὲς γηπέδον) μὲ κτήμα Δ. Ντελοπούλου.

2) Τὴν ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν πρὸς με αἴτησιν τοῦ συνδίκου τῆς πτωχεύσεως, αἰτουμένου τὴν ἐνέργειαν τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν, τὰς διατυπώσεις καὶ τὸ πνεῦμα τῆς βηθείσης ἀποφάσεως τοῦ Εἰσηγητοῦ τῆς πτωχεύσεως.

Διακηρύττω, ὅτι

1) Ἐκτίθεται εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν τὸ ἀνωτέρω περιγραφόμενον ἀκίνητον τῆς πτωχεύσεως ἐταιρίας «Ἀδελφοὶ Μπενᾶ καὶ Σα» μετὰ τοῦ ἐδάφους, ἀέρος καὶ πάντων ἐν γένει τῶν παραρτημάτων, παρακολουθημάτων, προσαυξήσεων καὶ δικαιωμάτων αὐτοῦ, ἐνώπιόν μου, ἐνταῦθα, κατὰ τὸν συνήθη τρόπον τῶν δημοπρασιῶν, ἦτοι ἐντὸς τοῦ αὐτόθι ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ παλαιοῦ Τελωνείου κειμένου καρφευεῖου τοῦ Π. Μπουντούρη (ιδιοκτησία Ἀδελφῶν Κοσμᾶ ἢ Δρούση) τῇ ἐνάτῃ (9) Δεκεμβρίου ἐτοῦς ἐνεστῶτος 1912, ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα ἀπὸ τῆς 10ης πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς δωδεκάτης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, συνδὲ τοῖς ἄρθροις 975 καὶ ἐπόμενα τῆς Πολ. Δικον.

2) Τὸ πωλούμενον ἐξασκεῖ διηγετικὴ ἀστικὴν δουλείαν χρήσεως ὕδατος ἐκ τοῦ φρέατος τοῦ ὑπάρχοντος ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ συνεχομένου αὐτῷ ἀκινήτου τοῦ Δ. Ντελοπούλου, δι' ἀντλίας ἀπορροφητικῆς τοποθετουμένης ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω ἰδίας αὐλῆς τοῦ πωλουμένου.

3) Πρώτη προσφορὰ ὠρίσθη δραχμῶν ὀκτακισχιλίων (8,000).

4) Ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 974 Πολ. Δικονομίας τῷ τελευταίῳ ὑπερθεματιστῇ, ὑποχρεομένου σὺν ταύτῃ νὰ καταβάλλῃ τῷ συνδίκῳ τῆς πτωχεύσεως λόγῳ ἐγγυήσεως ἀντόκως δραχμὰς δισχιλίας, τελοῦσα ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Εἰσηγητοῦ τῆς πτωχεύσεως, ζητητέαν παρὰ τοῦ ταύτῃ συνδίκου ἢ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ.

5) Ἐγκριθείσης δὲ τῆς κατακύρωσεως πρὸς τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν, οὗτος ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ τὸ ταύτης τίμημα ἐντὸς εἰκοσι τεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως, συμφηφιζομένου αὐτῷ τοῦ ἀνω ποσοῦ τῆς ἐγγυήσεως, ἐκδομένης δὲ τῆς οἰκίας περιλήψεως κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως παρ' ἐμοῦ ὑπὲρ τοῦ τελευταίου ὑπερθεματιστοῦ· ἀλλ' ἢ τούτου ἐν τῷ πλειστηριασθέντι ἐγκατάστασις γενήσεται εἰς τὴν λήξιν ἐξ (6) μηνῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς δωδεκάτης Νοεμβρίου ἐτοῦς ἐνεστῶτος 1912,

ἄνευ ἀξιώσεως ἀποζημιώσεώς τινος πρὸς αὐτόν.

6) Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου ἐκπληρώσεως ἐνός τινος τῶν ἀνωτέρω ὄρων παρὰ τοῦ τελευταίου ὑπερθεματιστοῦ, ἐνεργηθήσεται εἰς θάρος τούτου ἀναπλειστηριασμός κατὰ τὸ ἀρθρ. 982 Πολ. Δικον.

7) Τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν ἀγοραστήν.

8) Τὸ πρόγραμμα τοῦτο κοινοποιήθη διὰ καταχωρίσεως ἐφάπαξ νομίμως εἰς τινὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδομένων ἐφημερίδων, κοινοποιήσεως εἰς τὸν Ἐπαρχιακὸν Ταμίαν Σύρου καὶ κηρύξεως κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνήθειαν κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἡμέρας καθὼς καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ, ἐντελλομένου ἀρμοδίου δικαστικοῦ κλητῆρος νὰ ἐνεργήσῃ νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως πάσας ταύτας τὰς πράξεις.

Ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τῇ εἰκοστῇ ἐνάτῃ (29) τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς, τοῦ ἐτοῦς χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ δωδεκάτου, ἡμέρᾳ Πέμπτῃ ἐν τῷ κατὰ τὴν πάροδον τῆς ὁδοῦ Ἀγορᾶς κειμένῳ δημοσίῳ γραφεῖῳ μου.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἐρμουπόλεως (Τ. Σ.) Ι. ΜΠΕΚΙΑΡΕΛΗΣ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΟΤΙΩΝ ΠΙΝΚ

Ὁ ἱατρὸς κ. Τζανέτος Μουζῆκης διαμένων ἐν Ζακύνθῳ, 17 ὁδὸς Ἀνεξαρτησίας καὶ ὅστις τυγχάνει ἱατρὸς τῶν ἐκεῖ φυλακῶν, ἐδοκίμασεν εἰς πλείστας περιπτώσεις τὰ Καταπότια Πίνκ ἐπὶ ἀσθενῶν τῆς ἰδιαίτερας αὐτοῦ πελατείας. Τὰ Καταπότια ταῦτα ἐπέφερον πάντοτε τὰ πλέον εὐχάριστα ἀποτελέσματα καὶ ὡς ἐκ τούτου εὐηρεστήθη νὰ μᾶς γνωστοποιήσῃ τελευταίως δύο περιπτώσεις θεραπειᾶς, τὰς ὁποίας δημοσιεύομεν κατωτέρω :

«Υπέβλεπον, μᾶς γράφει, πρὸ τινος καιροῦ ἐν Ζακύνθῳ δύο πελατίδες μου εἰς τὴν διὰ τῶν Καταποτίων Πίνκ θεραπείαν καὶ μετ' εὐχαριστήσεώς μου ὁμολογῶ, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν θαυμάσια. Ἀμφότεραι ἐθεραπεύθησαν τελείως καὶ ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι.

«Ἡ μὲν, ἡλικίας 40 ἐτῶν, ἐδασκνίζετο πρὸ πολλοῦ ἐκ σοβαρᾶς ἀναιμίας καὶ ἐκ κακῆς λειτουργίας τῶν πεπτικῶν ὀργάνων.

«Ἡ ἑτέρα, ἡλικίας 20 ἐτῶν, ἔπασχεν ἐκ νευρασθενείας μετ' ὑστερικῶν συμπτωμάτων καὶ ἐπιμόνου αὐπνίας.

«Εἰς ἀμφοτέραις τὰς περιπτώσεις σημαντικὴ καλλιτέρευσις ἀνεφάνη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς θεραπείας, πλήρης δὲ ἔκσις ἐπετεύχθη μετὰ τινὰς ἐβδομάδας. Τούτου ἕνεκεν ἐκθύμως συνιστῶ τὰ Καταπότια Πίνκ εἰς ἀπαντας τοὺς πάσχοντας ἐξ ἀναιμίας καὶ νευρασθενείας».

Ἡ θεραπευτικὴ ἐνέργεια τῶν Καταποτίων Πίνκ κηκτεῖνυται ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν θεραπειῶν, τῶν πιστοποιουμένων καθ' ἐκάστην καὶ τῶν ὁποίων ἀνεφέρθη ἤδη πλείστα κηκδείγματα. Τὰ Καταπότια ταῦτα εἶνε τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀνακαινιστικὸν τοῦ αἵματος καὶ τονωτικὸν τῶν νεύρων. Εἶνε τὸ καλλίτερον φάρμακον, τὸ ὁποῖον δύναται τις νὰ μεταχειρισθῇ διὰ τὴν θεραπείαν τῆς ἀναιμίας, τῆς γενικῆς ἀδυναμίας, τῶν ἀνωκλιῶν τῶν γυναικῶν, τῶν παθήσεων τῶν νεύρων, τῆς νευρασθενείας.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεία πρὸς ἄρ. 4 τὸ κυτίον ἢ ἄρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διανοχὴς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεία Π. Κερβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου, Γ. Λυγεράκη, καὶ Ν. Βούλγαρη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλάς καὶ Σιά, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἐξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα Δαμαλάς καὶ Σιά, ἐσωθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρήσεως ἐλληνιστί.

